

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2T/184/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010697
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914010697.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného K. H., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a prečin krivej výpovede a krivej prísahy v štádiu návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b), § 346 ods. 1 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. októbra 2014 samosudcom Jánom Bodnárom takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku samosudca obžalovaného K. H., nar. XX.XX.XXXX v I. T., trvale bytom H. J. XXX, okres I. T.,

o s l o b o d z u j e

spod skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a prečin krivej výpovede a krivej prísahy v štádiu návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b), § 346 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak,

ž e

26.03.2014 v čase o 16,30 h telefonicky z presne nezisteného miesta sa vyhrážal V. Q., ktorý sa v tom čase nachádzal na adrese svojho trvalého pobytu v H. J. XX, že keď pustia jeho syna K. H., nar. XX.XX.XXXX, tak ten ho zbije a následne 26.03.2014 asi o 17,45 h v spálni rodinného domu XXX v H. J., okres I. T. navádzal V. Q., aby stiahol svoju výpoveď a aby na polícii povedal, že bol s K. H., nar. XX.XX.XXXX a Š. K., nar. XX.XX.XXXX, 25.03.2014 vo Z. predať telefón, lebo tak vypovedal aj K. H. a Š. K. a že potom z toho nebude mať problém on, ani K. H., ani Š. K., pričom tieto vyhrážky telefonoval a následne navádzal V. Q. na zmenu výpovede za účelom pôsobiť na svedka v prebiehajúcom trestnom konaní vedenom pod ČVS:ORP-152/1-VYS-RS-2014 na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Rimavskej Sobote, vo veci obvinených K. H. a Š. K., stíhaných za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, § 20 Tr. zákona, v ktorej veci V. Q. vypovedal ako svedok 25.03.2014 o 22.55 h a následne po vyššie uvedených vyhrážkach zo strany páchatel'a v obave, že tieto vyhrážky uskutoční 26.03.2014 o 20.15 h po vznesení obvinenia K. H. a Š.B. K. za vyššie citovaný zločin pri výsluchu v procesnom postavení svedka odmietol vypovedať,

t e d a

- v trestnom konaní mal použiť hrozbu násillia aby pôsobil na svedka,
- úmyselne mal naviesť iného na spáchanie trestného činu, aby ako svedok v trestnom konaní uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie,

lebo nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal na Okresný súd Rimavská Sobota obžalobu v trestnej veci sp. zn. 2T/184/2014 na obvineného K. H. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a prečin krivej výpovede a krivej prísahy v štádiu návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b), § 346 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného K. H., ktorý vypovedal, že sa necíti byť vinným, lebo tento skutok nespáchal. V prípravnom konaní vypovedal, že 26.03.2014 družka H. Q. prezvávala jeho dcéru F., ktorá nedvíhala telefón. Keď zdvihla telefón, táto družka dcére povedala, že V. Q. chce obžalovanému niečo povedať. Neskôršie sa stretli na začiatku dediny za benzínkou a potom išli k nim do bytu. V. Q. povedal obžalovanému, aby sa na neho nehneval, ale nevie čo povedal na polícii, lebo sa zľakol a dostal šok. Obžalovaný na to zareagoval tak, že sa nemá čoho báť, lebo mu zvolí advokáta a ten bude pri výsluchu a tam už môže smelo vypovedať o všetkom. Obžalovaný aj na hlavnom pojednávaní zotrval na svojej obrane, že skutok, ktorý je v obžalobe, nespáchal, pokiaľ ho svedkovia usvedčujú z tejto trestnej činnosti, tak nehovoria pravdu. Obžalovaný sa nevyhráždza V. Q., ani ho nenavádzal na zmenu výpovede v prospech svojho syna, ani nikomu inému sa nevyhráždza a pokiaľ niektorí svedkovia toto tvrdia, tak nehovoria pravdu, lebo on sa takého konania nedopustil. Na záver dodal len toľko, že on na V. Q. nekričal ani sa mu nevyhráždza, ani ho nenavádzal, aby stiahol svoju výpoveď a pokiaľ to svedkovia tvrdia, tak nehovoria pravdu.

Na hlavnom pojednávaní vykonal samosudca dokazovanie výsluchom svedkov, a to R. Q., D. J., H. Q., V. Q., ďalej vypočul svedkyňu Q.. J.. O. R., R.. S.. L. R..

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. bola prečítaná výpoveď svedkyne F. H. z prípravného konania z čl. 56-58.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Tr. poriadku, a to zápisnice o trestnom oznámení, zápisnice o konfrontáciách, odpoveď na výpis odchádzajúcich hovorov a SMS-správ, výpis hovorov, odpoveď a stanovisko spoločnosti N., úradné záznamy, odpis RT, výpis z ÚEP MV SR, správy o povesti na obžalovaného a ostatných listinných dôkazov.

Svedok R. Q. ako policajt N. I. T., ktorý pracoval na uvedenom prípade, uviedol, že sa nepamätal na okolnosti, kto podal trestné oznámenie na obžalovaného, či to bol V. Q. alebo niekto iný. Nebol pri dokumentovaní tejto trestnej činnosti, ktorá sa týka obžalovaného H., lebo v tom čase, keď sa to robilo, nepracoval. Ďalšie bližšie podrobnosti k tejto trestnej veci nevedel uviesť.

Svedkyňa D. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že prezvonila obžalovaného, lebo V. Q. chcel vedieť, čo sa stalo so synom obžalovaného a s tým druhým, po tom čo boli zadržaní policajtami. Na hlavnom pojednávaní však podstatným spôsobom pozmenila výpoveď, lebo uviedla takú skutočnosť, že nepočula, že by sa obžalovaný pri rozhovore s V. Q. tomuto mal vyhráždzať, že keď nezmení výpoveď, že ho zbije jeho syn ani nepočula tú skutočnosť, že by obžalovaný mal navádzzať svedka V. Q. na zmenu svojej výpovede v prospech syna obžalovaného. Na záver dodala, že ani tento obžalovaný nikoho nenavádzza na zmenu výpovede, keď bol na návšteve u nich, ale pokiaľ takéto skutočnosti uviedla vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, tak nevedela riadnym spôsobom vysvetliť, prečo to tvrdila vtedy, že sa obžalovaný mal vyhráždzať V. Q. a prečo na hlavnom pojednávaní podstatne zmenila svoju výpoveď v prospech obžalovaného. Podľa vyjadrenia tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní sa jej nikto nevyhráždza ani nikto ju nenahováral na zmenu svedeckej výpovede a svedeckú výpoveď zmenila bez ďalšieho náležitého objasnenia a dôvody svojej výpovede nevedela vysvetliť.

Poškodený H. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa nepamätá, čo vypovedal na polícii v prípravnom konaní, kritického dňa mal vypité, a keď bol u nich obžalovaný, tak sa pekne rozprávali, obžalovaný sa rozprával aj s jeho synom V. Q., na neho tiež nekričal ani ho nenavádzza na zmenu jeho výpovede. Nevedel uviesť dôvod, že prečo jeho syn podal na obžalovaného trestné oznámenie, ani počas návštevy u nich, pokiaľ sa obžalovaný rozprával s jeho synom, tak ho na nič nenavádzza, ani ho nenavádzza na zmenu svedeckej výpovede. Pokiaľ tento svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní

odlišne ako v prípravnom konaní, túto zmenu svojej svedeckej výpovede nevedel zdôvodniť a na záver dodal, že sa obžalovaného nebojí, ani jemu sa nikto nevyhráždal.

Svedok a poškodený V. Q. na hlavnom pojednávaní tiež zmenil svoju výpoveď v tom, že telefonoval s obžalovaným a pýtal sa, čo sa stalo s jeho synom a s K., lebo týchto zadržali policajti. Potom volal obžalovaného, aby prišiel k nim do domu č. X a tam mu povedal, že ho policajti zbili a to čo vypovedal proti obžalovanému, tak to vypovedal pod nátlakom, lebo policajti mu povedali, čo má povedať. Ďalej vypovedal, že obžalovaný sa mu nevyhráždal, že ho jeho syn zbije, keď príde z výkonu trestu, ani ho nenavádzal na zmenu jeho svedeckej výpovede, len mu obžalovaný povedal, že pokiaľ ho policajti nútili, aby niečo vypovedal, že mu zvolí obhajcu a potom už takto nebudú môcť konať. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný sa proti nemu nedopustil pri rozhovore žiadneho protiprávneho konania a v prípravnom konaní vypovedal odlišne z toho dôvodu, že sa bál policajtov a vypovedal to čo chceli policajti. Na záver dodal len toľko, že trestné oznámenie podal, lebo to chceli policajti, ale bližšie to nevedel zdôvodniť.

Svedkyňa J.. O. R., rod. Q., ako Y. L. sa nevedela presne vyjadriť k jednotlivým úkonom, ktoré robila v tejto trestnej veci, pokiaľ sa pamätala, tak výsluchy robila podľa Trestného poriadku, svedkov, ktorých vypočúvala, riadne poučila a zaznamenala ich svedecké výpovede tak ako presne jednotliví svedkovia vypovedali. Na ďalšie podrobnosti si vzhľadom na odstup času nevedela spomenúť.

Svedok R.. S.. L. R. ako L. uviedol, že vypočúval svedkov V. Q. a svedka H. Q., pri výsluchoch mu nikto nepovedal z nich že by sa im mal niekto vyhráždzať, výsluchy boli robené bez nátlaku a podľa neho boli urobené zákonným spôsobom podľa Trestného poriadku. Pokiaľ títo svedkovia v jednotlivých výpovediach odmietli vypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku v tejto trestnej veci, tak to zaznamenal tak, ako je to presne zachytené v zápisniciach o výsluchu svedkov. Ani tento svedok nič viac podstatného k veci nevedel uviesť.

Svedkyňa F. H. v prípravnom konaní vypovedala, že ako dcéra obžalovaného bola s ním kritického dňa v dome, kde býval V. Q., jeho otec a družka D. J.. Jej otca tam zavolať telefonicky V. Q.. Keď boli u nich na byte, tak V. Q. hovoril obžalovanému, že ho zbili policajti aj sa mu vyhráždali, že ho dajú do ústavu, ale ona po celý čas kým tam boli, nepočula, že by jej otec t.j. obžalovaný sa tam vyhráždal niekomu alebo by bol navádzal V. Q. na zmenu svedeckej výpovede. Také niečo sa tam nestalo. Boli tam krátku dobu a potom odišli odtiaľ preč.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní.

Samosudca sa riadil pri dokazovaní týmito základnými zásadami trestného konania a po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne dospel k takému záveru, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, spáchal obžalovaný.

Samosudca vyhodnotil jednotlivé svedecké výpovede z hlavného pojednávania takým spôsobom, že ani jeden z vypočutých svedkov R. Q., D. J., H. Q., V. Q., svedkyňa J.. O. R., ani svedok S.. L. R. vo svojich svedeckých výpovediach neuviedli také skutočnosti, ktoré by podstatným spôsobom potvrdili tie rozhodujúce skutočnosti, ktoré sú uvedené v skutku obžaloby, ktorý mal spáchať obžalovaný K. H.. Svedkyňa D. J. zmenu svojej svedeckej výpovedi nevedela zhodnotiť a svedok V. Q. a čiastočne aj svedok H. Q. zmenu svojej svedeckej výpovede v prospech obžalovaného odôvodnili tým, že sa báli policajtov a že bol urobený na nich nátlak zo strany policajtov pri výsluchu v prípravnom konaní a preto vypovedali odlišne, ale po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní zotrvali na tom, že sú pravdivé ich svedecké výpovede, ktoré vypovedali na hlavnom pojednávaní, a preto samosudca nemal dôvod

neuveriť týmto výpovediam a výpovede týchto svedkov z prípravného konania vyhodnotil ako tendenčné a nevieryhodné.

Samosudca na základe vyhodnotenia svedeckých výpovedí z hlavného pojednávania ako aj po vyhodnotení ostatných listinných dôkazov dospel k takému záveru, že nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obžalovaný K. H. spáchal skutok takým spôsobom, ako je to presne popísané v obžalobe, a preto svojím konaním ani nemohol naplniť všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, lebo nebolo preukázané, že by v trestnom konaní použil hrozbu násilia, aby pôsobil na svedka a tiež nebolo preukázané, aby naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krivej výpovede a krivej prísahy v štádiu návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b), § 346 ods. 1 Tr. zákona, lebo nebolo preukázané, že by úmyselne naviedol iného na spáchanie trestného činu a aby ako svedok v trestnom konaní uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti samosudca prišiel k takému záveru, že za použitia zásady „in dubio pro reo“, t. j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného ho spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, lebo nebolo dokázané jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný K. H..

- v trestnom konaní mal použiť hrozbu násilia aby pôsobil na svedka,
- úmyselne mal naviesť iného na spáchanie trestného činu, aby ako svedok v trestnom konaní uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.